

herfor næppe foreløbig vil være til Stede. Indtil da bør de Lande, som har opgivet Guldfoden, gøre det mest mulige for at sikre den størst mulige Stabilitet i deres Penges Købeevne. Forinden bør Prisniveauet dog hæves halvvejs op til Niveauet i 1929. For at sikre den størst mulige Stabilitet i Vekselskurserne mellem Papirvalutaerne bør Storbritannien overtage Føringsen med Hensyn til Dannelse af en »Sterlinggruppe«. Valutaen i de forskellige Lande tilhørende denne Gruppe skulde da reguleres saaledes, at de opretholdt en vis Paritet over for Sterling. Indenfor en saadan »Sterlinggruppe« vilde det da være muligt at udvikle en sund, international Handel af en vis Stabilitet.

Forsaavidt angaar de Lande, som endnu har Guldfod, vil det vigtigste Maal være at tvinge Guldets Værdi ned. De kunde selv bidrage hertil ved at reducere deres Efterspørgsel efter monetært Guld, og Papirfodslandene kunde medvirke hertil ved at sælge det Guld, som de ikke mere har Brug for.

En Genoprettelse af et internationalt System baseret paa Guld vil udkræve en Reduktion af Guldets Værdi, en ny Fordeling af Guldet, en systematisk Bestræbelse for Besparelse med Hensyn til Behovet, Annullering af Krigsgælden og Erstatningsbetalingerne, Garantier mod nyt Kapløb om Guldet og endelig Genindførelsen af en rimelig Frihed for Handel og Kapitalomsætning.

5. Langfristede Landbrugskrediter.

Som nævnt i Um. Aarb. 1932 pag. 39 havde pr. 30. September 1931 ialt 24 europæiske Stater undertegnet den internationale Konvention angaaende Oprettelse af et internationalt Landbrugskreditselskab, hvis Formaal er at lette de finansielle Byrder, som tynger Landbrugsproduktionen i de forskellige Lande, at formindske Omkostningerne, som for Øjeblikket oplsluger en altfor stor Del af Udbyttet, og at forøge Landbrugernes Købeevne.

Spørgsmaalet om Danmarks Ratifikation af Konventionen var i Oktober 1931

Genstand for indgaaende Overvejelser i Udenrigsministeriet og Drøftelser med det udenrigspolitiske Nævn, men nogen endelig Afgørelse er endnu ikke truffet. Hidtil har ialt kun 5 Stater — Grækenland, Letland, Schweiz, Rumænien og Polen — ratificeret Konventionen. Da Betingelserne for dens Ikrafttræden pr. 1. Januar 1932 (Tegning af 25 Millioner Francs) ikke var opfyldt nævnte Dag, vil det være nødvendigt, at der i Overensstemmelse med Konventionens Art. 16 af Folkeforbundsraadet sammenkaldes en Konference, bestaaende af Repræsentanter for de Stater, der har ratificeret, til Fastsættelse af nye Betingelser for Ikrafttrædelsen. En saadan Konference vil dog ikke kunne paatænkes afholdt, forinden der maatte være indtraadt en Bedring i den almindelige økonomiske Situation, og flere Stater maatte have ratificeret Konventionen.

6. Kortfristede Landbrugskrediter.

I August Maaned 1931 afholdtes i Rom paa Foranledning af det internationale Landbrugsinstitut et Møde til Drøftelse af Spørgsmaalet om Oprettelse af et internationalt Institut for Landbrugskredit paa kort Frist. Ialt var 20 Stater, deriblandt Danmark, repræsenteret ved Mødet, hvis Resultat blev en Protokol, hvori de Delegerede bifaldt Institutets Initiativ til at organisere en international kortfristet Landbrugskredit og udtalte, at de paa Mødet udarbejdede Udkast til en Konvention, en en Oprettelsesakt samt Statuter var egnede til at danne Grundlag for den kommende Konferences Arbejder. Den danske Repræsentant undertegnede ikke Protokollen, da man fra dansk Side ønskede at staa frit over for Spørgsmaalet om et saadant Instituts Oprettelse.

7. Forslag til en Konvention om Afskaffelse af Told paa Films af oplysende Karakter.

I 1928 gik det internationale Institut for opdragende Films i Gang med at under-